

TEHNICI DE ARGUMENTARE

Argumentele tale sunt neconvingatoare daca regasesti în text urmatoarele sofisme:

Sofismul apelului la autoritate (sofismul autoritatii)

Prin apelul la o autoritate larg recunoscuta, cum ar fi un autor, un text sau o expresie comuna, cititorul este fortat sa admita un anumit argument. În acest caz, argumentul lipseste, fiind înlocuit de indicarea unui citat celebru, sau al unui autor clasic.

Ex.: - Întrucât Rousseau a sustinut ca contractul social sta la baza unei societati, înseamn a ca toti indivizii trebuie sa respecte acel contract.
- Asa cum spunea Rousseau, societatea se întemeiază pe un contract social. Rezulta ca toti cetatenii trebuie sa respecte regulile acelui contract social.

Sofismul generalizării pripite

Generalizarea pripita semnaleză saltul la o concluzie generoasa fara a se prezenta argumentele necesare. În acest caz, autorul prezinta câteva observatii credibile, apoi își exprima o parere ca si când ar fi fundamentata pe observatiile anterioare, desi aceasta legatura nu a fost demonstrata.

Ex.: Cei care nu muncesc si traiesc din ajutorul social sunt lenesi.

Amestecarea datelor cu parerile si evaluarile

Acest sofism consta în inserarea unei pareri sau evaluari printre niste date sau fapte. Prin strecurarea unei opinii printre datele descriptive, autorul urmareste ca cititorul sa accepte acea opinie ca pe un dat care nu poate fi pus la îndoiala.

Ex.: Desi Uniunea Europeana este cea mai mare piata de desface din lume ca numar de consumatori, este o piata protectionista.

Sofismul datelor partinitoare

Sofismul partinirii consta în prezentarea numai a datelor sau argumentelor care sustin parerea autorului, ignorând cu buna stiinta lucrurile care ar putea contrazice pozitia sa.

Ex.: Singurul mesaj pe care îl primim de la guvern este austeritate, lipsa banilor, restrângerea cheltuielilor.

Sofismul argumentării circulare

Sofismul argumentului circular consta în utilizarea concluziei drept argument. Autorul nu ofera nici un fel de întemeiere judecatii sale, si nu face altceva decât sa exprime în diferite moduri aceeasi idee.

Ex.: Daca aceste fapte n-ar fi ilegale, atunci nu ar fi interzise de lege.

Sofismul analogiei nerelevante

Acest sofism apare atunci când autorul foloseste argumente sau ilustrari care par a fi echivalente, dar care în fapt nu sunt. Întrucât într-un anumit caz se poate stabili o anumita concluzie, autorul încearca sa-l convinga pe cititor ca si într-un alt caz se poate stabili o concluzie similara. Sofismul se produce atunci când autorul nu prezinta de ce cele doua cazuri sunt similare pentru discutia în cauza.

Ex.: Cetatenii nu trebuie sa-si plateasca datoriile catre RADET, întrucât nici statul nu si le plateste.

Sofismul implicatiei neargumentate

Acest sofism survine atunci când autorul prevede ca un anumit lucru îl va produce cu necesitate pe un altul, fara a oferi o explicatie suficienta a acelei implicatii.

Ex.: - Legalizarea prostitutiei va conduce îmbolnavirea în masa cu boli venerice.
- Acordarea de facilitati fiscale duce la cresterea inflatiei.

Sofismul argumentului nerelevant

Sofismul apare atunci când autorul își sustine o concluzie pe baza unui argument care nu are legatura cu concluzia. Cu toate ca ideile care sunt oferite drept explicatie nu se refera la ideile exprimate de concluzie, autorul spera ca simpla oferire a unei schite de argumentare sa fie suficienta pentru acceptarea parerii sale.

Ex.: Întrucât inflatia a scazut, sansele integrării României în NATO au crescut în mod semnificativ.

Sofismul argumentului populist

În acest caz, autorul face apel la aprobarea unui larg numar de oameni sau de teorii pentru a-si sustine o parere. În locul unor argumente care sa sustina concluzia, autorul își sustine concluzia prin numarul mare de pareri care afirma acea concluzie.

Ex.: Majoritatea sociologilor sunt de parere ca populatiile oraselor mari sunt predispuse sa voteze cu partide de dreapta. Asadar partidele de dreapta reprezinta intereselor cetatenilor marilor orase.

- Întrucât 90% dintre alegatori considera ca avortul trebuie interzis, libertatea femeilor de a alege daca sa pastreze sau nu copilul trebuie îngradita.

- Atât utilitaristii cât si kantienii sunt de acord ca animalele nu au drepturi. Asadar animalele nu au un statut moral.